

ЗАКЛЮЧНИЙ КОНЦЕРТ ОБ-
ЛАСНОГО ФЕСТИВАЛЮ САМО-
ДІЯЛЬНОГО МИСТЕЦТВА, ТА-
НОК ЗАЛІЗНИЧНИКІВ ВИКОНУЄ
ТАНЦЮВАЛЬНИЙ КОЛЕКТИВ
ЛОКОМОТИВНОГО ДЕПО СТАН-
ЦІЇ ЗНАМ'ЯНКА.

Фото В. КОВПАКА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОЛОСИСТ

ІМ. Д. П. ЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XIII
№ 142 (1622).

ВІВТОРОК, 28 листопада 1972 р.

Ціна 2 коп.

«БАТЬКІВЩИНО МОЯ НЕОЗОРА!..»

● ЗАКЛЮЧНИЙ КОНЦЕРТ ОБЛАСНОГО ФЕСТИ-
ВАЛЮ САМОДІЯЛЬНОГО МИСТЕЦТВА СТАВ
СПРАВЖНІМ МИСТЕЦЬКИМ СВЯТОМ.

В грудні минулого року в Новоукраїнському ра-
йоні запалав факел обласного фестивалю самодіяль-
ного мистецтва, присвяченого 50-річчю утворення
Союзу РСР. Близько п'яти тисяч колективів із сіл і
міст області виступили на ньому, майже 100 тисяч
самодіяльних артистів усіх жанрів прозівували пе-
ред глядачами. І ось заповнився зал обласної фі-
лармонії. Кращі із кращих виконавців готувалися до
виступу в заключному концерті.

Перед початком концерту до глядачів та самоді-
яльних артистів із теплим словом привітання звер-
нулась заступник голови обласного Е. М. Чабан-
енко. Вона поздорила аматорів з успіхами, яких
ті домоглися, коротко розповіла про хід фестивалю.

(Закінчення на 2-й стор.).

Днями механізатори колгоспів і радгоспів, пра-
цівники об'єднання «Сільгосптехніка» Кіровоград-
ського району звернулись до всіх механізаторів
області із закликом своєчасно і високоякісно під-
готувати сільськогосподарську техніку до польових
робіт у 1973 році. Кіровоградці взяли со-
ціалістичні зобов'язання відремонтувати ґрунто-
обробні і посівні знаряддя до 25 грудня цього
року, трактори — до 1 березня 1973 року, зернові
комбайни — до 1 червня. Вони закликали всіх
механізаторів і ремонтників Кіровоградщини наслі-
дувати їх приклад, і зробити все, щоб зразково
підготувати й раціонально використовувати сіль-
ськогосподарську техніку.

Звернення механізаторів колгоспів і радгоспів,
працівників об'єднання «Сільгосптехніка» Кіро-
воградського району схвалило бюро обкому КП
України. Міськкоми і райкоми партії, райвиконко-
ми зобов'язано здійснити конкретні заходи по
кожному господарству для забезпечення своєчас-
ної підготовки техніки до весняно-польових робіт.

Цій справі особливу увагу мають приділити рай-
коми комсомолу та комсомольські активісти.

● В Новомірогороді минулої суботи відбулися збори комсомольського акти-
ву району, які обговорили питання про участь комсомольців і молоді району
у вирощенні високого врожаю в 1973 році.

Учасники зборів одностайно прийняли звернення до всіх комсомольців і мо-
лоді Кіровоградщини.

ДЛЯ КОЛОСИСТОГО ПОЛЯ

ЗВЕРНЕННЯ

учасників зборів комсомольського активу
Новомірогородського району до всіх
комсомольців і молоді, піонерів та школярів
області включитись в боротьбу за
нагромадження та збереження вологи в ґрунті
в зимовий період 1972—1973 рр.

вологи під озимом пшеницею за-
раз в середньому складають 30—
35 міліметрів в орному шарі і 100
—130 в метровому шарі ґрунту.

На окремих площах, де поперед-
ником була кукурудза зібрана в
молочно-восковій стиглості, по-
казники значно нижчі і становлять
близько 60 міліметрів у метрово-
му шарі. Тому велике значення у
боротьбі за нагромадження і збе-
реження вологи, у боротьбі з ви-
мерзанням посівів має правильна
організація і проведення снігоза-
тримання.

Ефективність снігозатримання
найбільша тоді, коли його прова-
дять при перших снігопадах з
допомогою розставлених на посі-
вах щитів. Снігозатримання є та-
кож дієвим заходом боротьби з
льодовою коркою.

Велику допомогу в цій важли-
вій справі мають надати комсо-
мольці і молодь, піонери та шко-
лярі області. Ми почнемо ви-
готовляти і встановлювати щити,

розкладати снопи із решток ви-
сокостебельних культур та гілок
дерев на посівах.

Ми, учасники зборів комсо-
мольського активу Новоміро-
городського району, закликаємо
всіх юнаків і дівчат, піонерів та
школярів Кіровоградщини взяти
найактивнішу участь у проведенні
цього агротехнічного заходу в
зимовий період 1972—1973 років.
Молодь райсну зобов'язується
надати практичну допомогу гос-
подарствам району у виготовлен-
ні 30 тисяч щитів. Систематично
протягом зими будемо проводити
снігозатримання на площі понад
20 тисяч гектарів.

Ми закликаємо для долі май-
бутнього врожаю не пошкодува-
ти молодих сил і енергії, зробити
все, щоб хлібне поле третього ро-
ку п'ятирічки було дорідним і
колосистим, порадувало своїм
багатством Радянську Вітчизну,
якій ми нині святкуємо 50 літ.

БРИГАДА ЗАКІНЧУЄ РЕМОНТ

Першим рух за своєчасний ремонт техніки в Кі-
ровоградському районі розпочали хлібороби кол-
госпу імені Ілліча. І відразу цей почин підхопили їх-
ні колеги з колгоспу імені Енгельса. В другій тракт-
орній механізатори створили комсомольсько-моло-
діжню ремонтну бригаду. Її члени пообіцяли закінчи-
ти ремонт техніки в основному до 1 грудня. Роботи
наближаються до кінця. Ремонтиться техніка висо-
коякісно, бо ж від цього залежатиме безперерійна її
робота для урожаю третього року п'ятирічки.

С. МАШТАКОВ.

Кіровоградський район.

У К А З

ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ПРО СКЛИКАННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Президія Верховної Ради Української РСР поста-
новляє:

Скликати п'яту сесію Верховної Ради Української
Радянської Соціалістичної Республіки посьомого скли-
кання 26 грудня 1972 року в м. Києві.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР
І. ГРУШЕЦЬКИЙ.

Секретар Президії Верховної Ради Української РСР

Я. КОЛОГУХА.

м. Київ,
24 листопада 1972 року.

ЛІДІЯ РЕБОЛЕС ЗАКІНЧУЄ НАВЧАННЯ В ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОМУ РАДГОСПТЕХНІКУМІ. ВОНА — МАЙБУТНІЙ ЗООТЕХНІК. ПРАЦЮВАТИ НА ТВАРИННИЦЬКІЙ ФЕРМІ КОМСОМОЛКА ВВАЖАЄ СВОЇМ ПОКЛИКАННЯМ.

фото А. БУДУЛТЬЄВА.

ФЕРМАМ — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

В ИГРАВАЛИ музику в сільському Будинку культури. Травне-ва ніч зазирала в широкі вікна.
— Ну хоч один танець, Оліє! — умовляли хлопці.

Вона мовчки стояла у затінені-му кутку залу і, здавалося, не помічала веселощів. З голови не йшла недавня розмова з дітьми, вчорашніми однокласниками.

— То ти насправді на птахоферму? — допитувались.

А їй хотілося саме цього. Глянула вбік. Підбадьорливо посміхалася Марія Плетінь. «Спасибі за підтримку, подруго!» — подумала.

Птахоферма зустріла Ольгу галасом своїх пістрявих мешканців. Оточена зусбіч птаством, дівчина прямувала туди, де заповнювали годівниці жінки у білих халатах.

— А ось і помісниця наша, — кинули замість привітання.

— Приділяйся, поки ми роздамо корми...

За кілька днів освоїлася. Напам'ять вже знала раціон, старанно готувала корми до згодовування, у витягнені годівниці роздавала їм. Кури неслися добре. Щодня збирали по 1000—1200 штук яєць. Та й чого було їм не нестися? Адже едосталь кормів, Володі, теплі мішанки, мінеральна підгодівля, штучне подовження світлового дня.

Раділа. Не тільки від трудових

мітивному приміщенні господарюють птахарки. З надією поглядали на пароб, де виростили цеглині корпуси птахофабрики.

— Заждіть ще трохи, — заспокоювала при зустрічі головний зоотехнік колгоспу Н. А. Василенко.

І дійсно, тільки-но будівельники

«ЗУСТРІНЕМОСЬ ЗАВТРА...»

ЯК ДІВЧАТА ПРИЙШЛИ НА ПТАХОФАБРИКУ

Здобутків. На птахоферму прийшли ровесниці: Марія Плетінь, Раїса Круна, Валентина Гезь. Такі ж молоді, беручі до роботи. Як і вона — комсомолки. Працювали тепер разом. Та як працювали! За дев'ять місяців минулого року одержали по 151 яйцю на кожну курку-несучку, достроково справившись з річним соціалістичним зобов'язанням.

Гітало одне: занадто вже у при-

закінчили опоряджувальні роботи в пташниках, як Ольгу Коваленко і пташники до контори колгоспу.

— По-новому хочемо вести гнзхивництво, — сказав голова І. М. Пшенишний. — Вирішено створити комсомольсько-молодіжну ланку на птахофабриці, а ти б її очолила...

А. ШУЛИМОВ,
Колгосп імені Жданова
Світловського району.

НЕ ЗДАЄ ПОЗИЦІЙ НАДІЯ

ТАК вже прийнято, коли людина працює багато років на одній роботі, говорити, що теперішня професія вибралася ще з дитинства. Саме про це подумав і я, коли розмовляв з дояркою молочнотоварної ферми № 1 колгоспу імені Леніна комсомолкою Надією Гаморею.

Надія прийшла на ферму у свої несповні шістьнадцять літ. Прийшла, щоб допомогти матері. Ну, а мрію... До цього їй було в Наді багато: бути вчителькою, медсестрою. Натомість жез'явилася одна — працювати так, як доярки з 10—15-літнім стажем.

Тепер уже й вона дванадцятий рік дояркою.

Добре працює. Останні три роки зійшовує першість. Торік районний комітет комсомолу за тритисячний надій від кожної фуражної корови нагородив Надію грамотою.

Не здає своїх трудових позицій передова доярка і зараз. Цього року вона вже наплинчилась до виконання свого зобов'язання — на фуражну корову надати 2500 кілограмів молока.

— Само ця пележка професія доярки й була моїм покликанням, — говорить дівчина.

В. КОБЗАР,
інструктор Компаніївського РК ЛКСМУ.

ІДУТЬ ЗВІТИ І ВИБОРИ

В БУДНЯХ не завжди помічаєш плин часу. Позавчора неначе стали до роботи, вчора на столі неначе розпинався телефон, а сьогодні — тримай завіт, секретар. Погано, коли напередодні зборів задумуєшся: «А про що, власне, говорити?» Це гірше, коли таке питання постає в ході самих зборів. Цей випадок трапився на звітно-виборних зборах

значав кращих. Інших справ зроблено теж чимало. То чому ж жоден з десяти, хто виступив в обговоренні звіту, не сказав доброго слова на адресу комітету?

Напрямок і стиль. Ці дві категорії діяльності комітету, які повинні гармонійно доповнювати одна одну, на будові Побузького нікелевого розій-

формальним голосуванням визначались переможці, визначались лише на основі рапортів, поданих бригадами. Комітетчики не знайшли часу, щоб відвідати колективи, вивчити їх робочий пульс.

Але це — прикрий недобок, який врешті мало вплинув на результати змагання. Про нього не варто було б говорити, якби він не характеризував позиції, яку останнім часом зайняв комітет — позиції стороннього спостерігача в багатьох комсомольських справах.

Майже всі, хто виступав на зборах, критикували його за бездіяльність в організації відповідно. А секретар комсомольської організації хімілабораторії Людмила Свінцева розповіла, як на одному з засідань член комітету Василь Трач ставив питання про дозвілля. Критикував все і ася. Обійшов лише комітет. Одного його не звинуватив у байдужості.

На зборах на адресу комітету було сказано чимало дошкульних слів, прозвучало едосталь справедливих обурень. І тим більший душевний біль вони спричинили тим, хто звітував зборам. Неваже рік — марно! Неваже дні в напрузі в неспокій — марно! Та ніж бо, принциповість на зборах свідчить про те, що вимагали від тебе більше, аніж зробив.

Звітно-виборні збори — суд суворий. В цьому можна було перекоонатись нещодавно в Побузькому. Приводи до цього є. Зараз на підприємство вже надходять гнівні телеграми із сталеплавильних заводів: «Ви зриваєте поставки феронікелю». Того феронікелю, який завод ще не виплавив, який вже залпано-вано завантажувати в мар-

тени... Хіба це — не достатній сигнал, щоб бити тривогу на звітно-виборних? А збори мовчали.

Все ж, за рік і комітет комсомолу, і комсомольський штаб накопили певний досвід у роботі (інакше збори не визнали б цю роботу «задовільною»). Штаб випустив десятки «Прожекторів», провів не один рейд по пусковик дільницях. Сергій Мещеряков разом з членами штабу під час рейдів не лише виявляв нероб. Звіти про рейди ставали темою розмов на оперативках керівництва комплексу, де були розроблені конкретні заходи. Але замість того, щоб говорити про це на зборах, порадити новому комітету брати саме такі методи роботи на озброєння, Сергій виправдовувався з винуватим виглядом. Думається, що робота комсомольського штабу на будові заслуговує і кращих слів...

Відбулось перше засідання комітету комсомолу будови. Секретарем обрано старшого печового трубчастик пачей Віктора Ковальчука, його заступником — Ніну Туранич, секретаря комсомольської організації Побузького будівельного управління № 6.

На зборах взяв участь і виступив перший секретар Кіровоградського обкому комсомолу М. Г. Гайдамака.

М. БІДЕНКО,
спецкор «Молодого комунара»,
смт. Побузьке
Голованівського району.

СУД ЧИ АНАЛІЗ? НА ЖАЛЬ, СУД

комсомольської організації будови Побузького нікелевого заводу.

Грози не віщувало ніщо. Все почалося урочисто, з духовим оркестром, сорочка-хитавицею промовою секретаря та привітанням піонерів.

Та й звіт комітету комсомолу, якщо відсіяти сповесний баласт, був досить красномовним. Судить самі. Головними в діяльності комітету були питання виробництва. Сформовано 12 комсомольсько-молодіжних бригад, 6 із них демонструють зразки продуктивної праці, яка зроби-ла б честь і більш солідним за віком колективам. Нині вони працюють в рахунок 1973 року. Трудозбір рубіж третього року п'ятиріччя перейшли вже 107 робітників.

Комітет визначав основні напрями змагання бригад за право підписання рапорту ЦК ЛКСМУ про пуск першої черги заводу, віз це змагання, ви-

шлись, на жаль, в різні бочки. «Жодного відстаючого поручі», «Комсомольська норма — 130 процентів», «Кожному молодому робітнику — дві суміжні спеціальності». Це — напрямки, чудовий і реальний, треба сказати.

Сотня — друга активістів, які підхопили б всі починання комітету (підкреслюю, всі, бо те, що пропонували вони для поліпшення праці, в організації прижилось) — це стиль, якого так бракувало комітету комсомолу будови. Тому і доводилось по кілька разів на день дозволяти в комсомольській групі, нагадувати, просити. Все — самим.

Де там сотня активістів! Навіть малочисельний комітет секретар не зміг згуртувати у єдиний ансамбль. Пам'ятаю безтурботність, яка панувала на засіданні, коли він визначав кращі комсомольсько-молодіжні бригади за вересень цього року. Чисто

«БАТЬКІВЩИНО МОЯ НЕОЗОРА!..»

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Остаточно підсумки будуть відомі дещо пізніше, після рішення республіканського журі. Але окремі колективи вже отримали нагороди. Після опублікування Постанови ЦК КНРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу РСР» обласне управління культури разом з обкомом профспілки працівників культури, маючи на меті розгортання творчого змагання між колективами художньої самодіяльності, встановили перехідні призи. Приз імені І. К. Карпенка-Карого було вручено ще на театральному святі народному театру Олександрійського міського Будинку культури (керівник заслужений артист УРСР М. О. Донець). Знайшли своїх володарів і інші нагороди. Перед початком заключного концерту начальник обласного управління культури Ф. О. Цигульський вручив приз «Соловейко» хоровому колективу Олександрівського районного Будинку культури (керівник В. М. Савустянський), який одержав найвищу оцінку на огляді. Приз «Качертоп» вручено самодіяльному народному духовому оркестру Долінського РБК (керівник — заслужений працівник культури УРСР А. М. Добровольський), «Криниця вільного червоника» — танцювальному колективу Новоукраїнського Палацу культури «Овідейний» (керівник В. С. Марущак), «Степівчанка» — агіткультбригаді цього ж закладу (керівник В. О. Бромсберг). Керівників названих колективів відзначено дипломами І ступеня та грошовими преміями.

Підбиті також підсумки телевізійного огляду-конкурсу та радіофестивалю колективів художньої самодіяльності, присвячених 50-річчю ювілею. Перше місце завоювали аматори Новомиргородського району. Їм присуджено диплом І ступеня та нагороджено кінокамерою. Новоукраїнці одержали диплом II ступеня і телевізор. Олександрівці — диплом III ступеня та магнітофон.

Від зораного поля, від верстат принесли своє мистецтво аматори сцени. В їх доробку — класика, твори композиторів Радянської України і братніх республік. Самодіяльні артисти Олександрії і Знамянки, Кіровограда і Олександрівки, Ульяновки і Новоукраїнки, клубів і Будинків культури області дарують глядачам багатство мелодій, красу тандію.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

«МОЛОДОМУ КОМУНАРУ» ВІДПОВІДАЮТЬ «ДАЙТЕ ПЕТРОВІ ТРАКТОР» — ІСТОРІЯ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Під таким заголовком в номері за 24 жовтня цього року газета писала про незадовільні умови трудовлаштування молодих механізаторів у колгоспі імені Петровського Кіровоградського району.

Перший секретар Кіровоградського РК ЛКСМУ В. Федорівська повідомила про «заходи», які у відповідь на виступ «Молодого комунара».

В колгоспі імені Петровського обговорили статтю на комсомольських зборах. Повади комсомольця Петра Каяна засудили і вирішили: якого йому трактора, нехай працює підмінним. Що ж до

організаторської праці в бригаді, то це збори обійшли мовчанкою. А шкода. В день, коли був гострий номер зі статтю «Дайте Петрові трактор», редакція отримала листа від молодого тракториста Петра Крамаренка, з того ж таки колгоспу імені Петровського. Ось що він писав: «Я повернувся після дворічного курсу доводу і звернувся до бригадира В. А. Мороза. Але робота мені не дають, кидають — мотодій. Тоді я звернувся до голови колгоспу Л. П. Коваленка, той сказав — чекати місяць і не віддасть на розмову. Звернувся до голови сільської Ради — теж нічим не допоміг».

Тож історія Петра Каяна продовжується, і досить сумно.

ВИХОВУВАТИ РОБІТНИЧУ ЗМІНУ

Відбулися збори комсомольського активу заводу «Червона зірка». Збори розглянули питання «Завдання комсомольських організацій заводу по виконанню рішення VIII пленуму ЦК ЛКСМУ України і про підвищення ролі комсомольських організацій в справі виховання молоді робітничої зміни». З доповіддю виступив секретар заводу комсомолу С. Вишницький.

В обговоренні доповіді взяли участь секретар комсо-

мольської організації інструментального цеху Л. Скорик, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади різників Г. Браїловський, формувальник С. Давиденко, наладчик О. Бурак, депутат Верховної Ради УРСР, токарь Л. В. Чернега, секретар парткому заводу С. С. Лихониченко та інші.

В обговореному питанні збори прийняли відповідне рішення.

РОЗПОВІДІ ПРО КОМСОМОЛЬСЬКИХ АКТИВІСТІВ

ВОЛОДИМИРІВНА

Мали бути міські змагання саптарних дружин і поєдин. Начальник цивільної оборони фабрики «Побутмеблі» признав командира сапосту Л. С. Семенову командиром сапдружини. Після поздоровлення спитав:

- А на ваше місце кого?
- Ніну Володимирівну. Знаюча, бойова. Справиться.
- Новеньку?
- Новенька, та вже авторитетна.

На знімку: Ніна Прасолова.

А Ніна Володимирівна — це Ніна Прасолова, комсомолка. На Кіровоградську фабрику «Побутмеблі» прийшла після закінчення технікуму в Єнакієвому. Це було весною цього року, і сдразу ж якось прикилась в колективі. Чи то товаришським ставленням, чи активністю в роботі і громадських ділах.

Ніна не приховувала, що любить громадську, комсомольську, взагалі, як вона сказала, роботу з людьми. Подобається їй і навчання цивільної оборони. Ще будучи студенткою, якось дала потерпілій людині свою кров. Відтоді стала активним донором.

Санітост фабрики на старт міського змагання виїхав

певнено, досяг непоганих результатів.

Наказом по фабриці її ім'я було занесено до Книги пошани підприємства, Ольга Богдаревська та Віра Захарченко, помічниця її, отримали подяку.

Зараз Ніна вже з посмішкою згадує той день, коли їй запропонували стати майстром відділу технічного контролю. А тоді, вийшовши від директора, хвилювалась. Майстер ВТК, подумати лише! І зараз з приязню згадує століття Р. С. Гвоздського та В. Я. Гладиря, які підбадьорили тоді «новоспеченого» майстра. «Не хвилюйся, дочко, — сказали вони. — Допоможемо. Ти лише з початку ні старим, ні молодим браку не пробачай. А вже відмінна якість — головне для фабрики. Сес з нас і починай».

Ще тоді майстер вирішила розгорнути рух за зрачу продукції з першого представлення. Поділилася цією думкою з комсомольцями. Підтримали.

А ніні, приймаючи продукцію у цілий колектив, Ніна спокійна: браку не буде. Адже і комсомольсько-молодіжна бригада Миколи Вербова, і бригади Володимира Мельниченка, Віктора Колосиченка та інші виробляють меблі якісні.

У Ніни Прасолової посада одна — майстер. А громадських доручень — багато. Вона і пропагандист в школі комуністичної праці підприємства і заступник голови місцевої ради ВТБР і організатор передплати на газети та журнали.

І за що б не бралась Володимирівна, як з повагою ухвалили її друзі, що б їй не доручали, кожну справу доводиться до кінця. Бо такий вже у неї характер.

На першій сторінці її особистого альбому — фото молодого лейтенанта, героя-земляка. Іноким здається дівчині, що її кроки вибірають вони, герої...

І. СКРИННИК.

наш громадський кореспондент.
м. Кіровоград.

АРХЕОЛОГИ стверджують, що перше колесо з'явилося на Землі шість тисяч років тому. Винахід виявився справді гениальним, оскільки і зараз залишається основою «детальної» переважної більшості експлізів. Але що цікаво: 5800 років рекорд невідомості, досягнутий людиною за допомогою колеса, тримався близько 30 кілометрів на годину. Проте, за останні два століття він підскочив у 40 разів.

Найраціональніший бум в історії людства переживає, безперечно, нинішнє покоління. Загальний обсяг виробництва товарів і послуг в промислових розвинених країнах почав подвоюватися лише за 10—15 років. Механізація і автоматизація охоплюють такі галузі, які, здавалось би, ще десятиліттями, сотні років будуть залишатися

го боку відсутності «любові і взаєморозуміння» проявляється в тому, що оператор постійно відчуває приховану незручність, нервову напругу, які викликають передчасну втому. І як мінімум — продуктивність праці виявляється значно меншою той, яка закладена в проект.

«Вірус розладу» пробудили шукати, кожен зокрема, спеціалісти в галузі фізіології праці, психології, гігієни праці, економіки. Проте перші відчутні результати дала ергономіка, що об'єднала всі ці дисципліни. Цей новий науковий напрям займається комплексним вивченням трудової діяльності людини з метою створення умов і методів, які сприяють підвищенню продуктивності праці і одночасно полегшують саму працю в ім'я збереження здоров'я.

XX століття. Проблеми.

ЧИ Є У МАШИНИ ХАРАКТЕР? ЧОМУ ЛЮДИНА ПОМИЛЯЄТЬСЯ? ЯК УСТИГНУТИ ЗА ПРОГРЕСОМ? ЦІМ І БАГАТОМ ІНШИМ ПРОБЛЕМАМ, НАРОДЖЕНИМ СУЧАСНОЮ ТЕХНІЧНОЮ РЕВОЛЮЦІЄЮ, БУЛА ПРИСВЯЧЕНА І МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ ВЧЕНИХ І СПЕЦІАЛІСТІВ СОЦІАЛІСТИЧНИХ КРАЇН З ПИТАНЬ ЕРГОНОМІКИ.

виключно прерогативою людини. І вже зовсім фантастичний стрибок відбувся в галузі переробки інформації: лише за останні десятиліття кількість інформації, що обробляється за допомогою комп'ютерів, виросла в мільйон разів!

Відбувається те, що зараз модно називати ескалациєю прискорення. Але — і це основна тема нашої розмови — як у такому швидкому ритмі життя поспіває себе людина? Адже за ті 6 тисячоліть, стверджують вчені, сама людина практично не змінилась. Що, коли творець технічної революції де в чому поспіває не встигати за нею? І перш за все, в керуванні кращими зразками свого гонімо: швидкохідними транспортом, найновішими літаками, атомними електростанціями, промисловими гігантчиками? Де-не-де прийняли рішення виключити з процесу керування людиною як «недосконалу» ланку і перекласти все на плечі автоматик. Проте користі з цього, як скоро переконалися, вийшло мало. Тому що порівняно з людиною, як кажуть спеціалісти, «будь-який автомат, загалом, безгнечкий»...

Гостре відчуття конфлікту в системі «людина-машина» краще виразно проявилось під час другої світової війни, коли на озброєнні ринили мотори нової складної техніки. І почалися аварії з вини «людського фактора». Післявоєнна статистика засвідчує, що в США, наприклад, 30—35 процентів відома у великих автоматизованих системах керування відбувається з вини оператора. Наслідки їхніх помилок можуть виявитися згубними. Невипадково деякі спеціалісти вважають, що діяльність оператора в таких системах за своїм характером, відповідальністю і значенням порівнюється з діяльністю полководця, який вирішує долю стратегічної операції.

В чому ж суть конфліктних ситуацій, що нерідко виникають в системі «людина-машина»? Чому вони не завжди «розуміють один одного»? І в що це обходиться? Перш за все, людина не може взяти від машини всього, що вона може дати. З друго-

Ергономісти встановили, що робота проєкту найвищої, все більш складної техніки часто здійснюється без урахування психофізіологічних особливостей людей, які будуть з нею працювати.

Виявилось, інженерам-конструкторам іноді просто невідомий механізм прийняття рішень, довга послідовність дій того, для кого вони створюють своє дитинство.

— Якщо ви будівельник і змете будинок, в якому всі дверні ручки прибиті близько до підлоги, що б про вас сказали? Що, виконуючи свою справу, ви не думаете про людей, — говорить заступник голови організаційного комітету конференції, кандидат психологічних наук Володимир Муніпов. — Нас запросили оглянути верстат, сконструйований в одній з московських організацій. Згідно інженерних показників він був чудовий. Та коли ми привели хронометраж, побачили, що за зміну робітників повинен був 2800 разів нахилитися — так низько були розміщені важелі і кнопки керування станком. Це зовсім на нуль всі інженерні переваги верстата.

Було проведено такий експеримент. На чотирьох газових паянках регулятори і горілки розмістили в різних варіантах. Вимагалось зайняти 1200 проб на правильність вальцювання. На одній паянці зроблено 76 помилок, на другій — 116, на третій — 124. І лише там, де горілки стояли в шахматному порядку, не було зроблено ні одного неправильного вальцювання. Ось що означає правильно розмістити на об'єкті прилади контролю і органи керування, або, як кажуть спеціалісти, підібрати характерніку машини під характерніку людини.

В кабінеті сучасного літака сотні приладів. І пілот зобов'язаний контролювати показники всіх. Оглянути кожний зокрема? Практика показала, що це втомлює і забирає дуже багато часу. Почали аналізувати зорову діяльність пілота. І ергономіка знайшла принцип, який використовується при компоновці переважної більшості пультів керування.

Прийнято, стрілки приладів, які показують нормальні проходження технологічних процесів, повинні знаходитися в однаковому ракурсі. І якщо ліній рандом викривиться, це зразу приверне увагу.

Ергономісти виявили, що людини зовсім не байдуже, з якого боку розміщені прилади контролю і з якої — органи керування, якого кольору панель, а якого циферблати, яке навантаження на плече на ліній, а яке на праву руку, і багато іншого. Навіть крісло істотно впливає на якість роботи, наприклад, диспетчера. Відділ ергономіки Всесоюзного науково-дослідного Інституту технічної естетики провів спеціальні дослідження, щоб встановити, який «золотий переріз» такого крісла, і подав на цей рахунок наукові рекомендації.

ЕРГОНОМІКА: ГЕТЬ КОНФЛІКТИ!

Робота ергономіста починається з аналізу трудової діяльності людини. Які операції і в якій послідовності виконує вона на робочому місці? Як впливає на неї шум, вібрація, освітлення, температура, забарвлення? Що вона робить в аварійній ситуації? Ліпше пояснити це, спеціаліст-ергономіст шукає оптимальні і надійні рекомендації.

— Я був присутнім в одному конструкторському бюро при цікавій розмові. — продовжує Володимир Муніпов. — Інженер-конструктор поцінував інженеру-художнику ідею свого нового верстата. Потім художник сказав: «Зараз я покажу, який у мене буде верстат». І мовило його намалював. «О, — вигукнув конструктор, — тепер я знаю, як радіально його сконструювати!» А художник підсумував: «Ну що ж, в такому випадку він де-не-де змінився і остаточно матиме такий вигляд».

Мені думается, що в цей момент народився верстат, який матиме не лише високі технічні переваги, але стане гарним і зручним в експлуатації, тому що паралельно з його проєктуванням проєктувалася діяльність людини: ось так вона буде дивитися, так рухатися, в такій послідовності виконувати і виконати...

В Радянському Союзі розроблені і аспірували в дію перші стандарти з ергономіки. Аналіз трудових операцій означається з допомогою електронно-обчислювальних машин. Як, наприклад, «спрацює» з'я при читанні показників приладів і мнемосхем? Щоб відповісти на це запитання, співробітники Інституту технічної естетики і факультету психології Московського державного університету вивчають поведінку зорового апарату на комп'ютерах.

Аналогічні дослідження розвиваються зараз і в інших соціалістичних країнах. Для координації зусиль в цьому напрямку ергономісти братиї країн і провели в Москві свою першу міжнародну конференцію.

В. БАЛАШОВ.
(АПН).

ПІСНЯ—ЇХ СУПУТНИК

Понад 70 шанувальників співу нараховує самодіяльний хор «Барвіноки» ремонтного заводу «Укрсільгосптехніки», очолює який Олегом Смолянським.

Чотири роки тому прийшов у колектив Олег Опанасович. Тоді це був незвичайний хорівий гурток. Довелось добре попрацювати, щоб залучити до співу побільше талановиті молоді. Траплялось, що на репетицію з'являлось 10—15 чоловік, а іншим разом і менше. Мимоволі виникло питання, зацікавити людей співом, адже немає сумніву, що пісню люблять всі.

Підбирав репертуар. Віднаходив найпопулярніші пісні. Під час репетицій, бувало, відкриваються двері клубу, а за ними — десятки робітників. Послухають, послухають, а зайти чомусь не наважуються.

Та пісня стала перемогати. На заняття з'являлися все нові шанувальники.

— Значну допомогу в згуртуванні хорів колективу надавав комітет комсомолу, — говорить О. О. Смолянський. — Наприклад, завідувач бібліотечкою Надія Пустовіт, вона ж заступник секретаря комсомольської організації, своєчасно нагадувала про заняття хору, організовувала регулярне відвідування.

Хорівий колектив ремзаводу «Укрсільгосптехніки» на сьогодні — один з найпопулярніших самодіяльних хорів області. Неодноразові виступи на сцені обласної філармонії, в парку «Перемога» та студії телебачення, принесли йому заслужений успіх. З нетерпінням чекають завжди на них і шефи — мешканці Первозванівки та Помічної, де виступав хор з шефськими концертами. А в 1970 році в житті заводчан сталася незабутня подія. За за-

слуги в хорівому мистецтві колективу присвоєно звання «Самодіяльний народний хор».

Справжню співочу майстерність продемонстрував «Барвіноки» на фестивалі самодіяльного мистецтва, присвяченого 50-річчю утворення СРСР. Серед п'ятдесяти хорівих колективів, представлених на фестивалі, хор ремзаводу «Укрсільгосптехніки» визнано одним з кращих колективів області.

А нещодавно велика аудиторія обласної філармонії, де відбувався заключний концерт переможців фестивалю, аплодувала «Барвінку».

В репертуарі хору українські, російські та пісні братніх народів. Українська пісня «Ленінська зоря» (музика О. Смолянського, слова місцевого поета О. Шкабоя), російська «Русская зима» композитора Гришкіна, пісня «Урожай», що виконується молдавською мовою та багато інших. Участь у фестивальных виступах брали і солістка Алла Голобородько — обліковець ливарного цеху. Репертуар її теж різноманітний «Казахський вальс», молдавська «Дойна». Дуєт у складі Лідії Юрковської та Людмили Поддубевої готував українські народні пісні.

— Як можна жити без пісні! — говорять дівчата. — Пісня — наш супутник. З нею ми на відпочинку, вона допомагає нам і в праці.

Л. КОВАЛЕНКО.

м. Кіровоград.

В Кіровоградському дитячому садку № 35 створені всі умови для позитивного виховання і відпочинку дітей. Тут працює чудовий педагогічний колектив, і тому для малюків дитячий садок став справжньою домівкою. Ці діти, яких ви бачите на знімку, вже стали першокласниками. Але ще довго їм пам'ятатимуться радісні дні, проведені в дитячому садку.
Фото В. КОВПАКА.

ЖУРНАЛ ПРО БРАТЕРСТВО

«Україна Радянська в Союзі незламна» — так називається усний журнал, який підготували і провели нещодавно у Центральному лекторії працівники бібліотеки імені Т. Г. Шевченка. На його сторінках йшлося про роль В. І. Леніна у створенні багатонаціональної держави, про розквіт України в сім'ї братніх республік-сестер, про досягнення Кіровоградщини за 50 років від дня утворення СРСР.

Активну участь у проведенні журналу взяли постійні читачі бібліотеки — майстер швейної фабрики Т. Ярошенко, секретар комсомольської організації тресту «Кіровоградсьільбуд» М. Горьчова, студент Інституту сільськогосподарського машинобудування В. Каліч та інші.

В. ДИГАЛО,
завідуюча бібліотекою імені Т. Г. Шевченка.

Понад чотирнадцять років тому Петро Можаров створив і випробував свій перший мотоцикл «ІЖ-1», що був позначений ім'ям річки Іж, на берегах якої розташований завод. Так розпочалося радянське мотоцикловбудування, батьківщиною якого став Іжевськ — столиця Удмуртської автономної республіки.

За минулі роки завод випустив десятки моделей дорожніх і спортивних машин, що одержали визнання в ряді країн. В їх числі «Юпітер» і «Планета». Нині введено у виробництво вже третє модифікування цих машин. Про них розповідає начальник головного конструкторського бюро Георгій Писарев, за плечима якого майже тридцятирічний стаж роботи.

«ІЖ-Юпітер» і «ІЖ-Планета» по-важали свій шлях машини-близнюками. Обидві відносяться до класу мотоциклів 350 кубічних сантиметрів, мають двотактний двигун, але на одній машині він двоциліндровий, а на другій — одноциліндровий.

Машини були задумані разом, майже одночасно — їх дослідні зразки проходили випробування і почали жити на конвеєрі. Такий спарений випуск розширює асортимент машин в межах одного класу, даючи споживачу великий вибір.

Які ж зміни відбулися в нових модифікуваннях? Перш за все, вони зберегли всі хороші якості, які дозволяли їм завоювати широке визнання споживачів.

Нагадаю: їх попередники двічі, в 1968 і 1969 роках, вигравали першість заводської марки в змаганнях мотоцикловбудівних підприємств країни. Ці машини, як і раніше, лишилися придатними для всіх шляхів. До них перейшли у спадковість висока надійність, швидкість і довговічність.

Тепер про зміни. Поліпшено зовнішній вигляд, машини стали більше відповідати сучасним вимогам технічної естетики. На формування вигляду вплинули оригінальна форма бензобаку і шитків, хромовані обіддя і глушитель, декоративні деталі. Вони надають машині легкості, стрімкості, а

двоколірне забарвлення — привабливості.

Звичайно, це не основне для машини, на якій людина вирушає в путь. Освіду конструктори намагалися поліпшити її експлуатаційні якості. Так, «Юпітер-3» став більш потужним (замість 19-сильного двигуна на нього тепер «працюють» 25 кіловатт сил). А це дозволило збільшити швидкість до 120 кілометрів на годину. Дещо зменшено витрати палива.

Важливий ще один показник — час, який затрачується на подолання відстані в 500 метрів з місця. Якщо раніше на це йшло 25-26 секунд, то тепер — на 3-4 секунди менше. А з боку прилепності цей час зменшився з 22 до 27 секунд.

Такі ж зміни — збільшення потужності і швидкості, зменшення витрат палива, поліпшення динаміки — зазнала і «Планета-3».

Коліска нової конструкції (вона додається лише до «Юпітера») за зовнішнім виглядом краще поєднується із загальним видом машини. На ній використані відсутній капот, що дуже зручно при посадці, а вітровий щиток і тент захищають пасажирів від дощу і зустрічного повітряного потоку. На колісці два багажники — внутрішній і зовнішній.

Більше зручностей створено і для керування мотоциклами. Руль високіший, регулюється згідно росту водія. Коробку переминок передано на «ІЖ-Юпітер-3» озиснено автоматом включення зчеплення. Більш надійними стали гальма. Вперше з'явилось гальмо на колесі бокового причепу, що приблизно на 10 процентів скорочує гальмований шлях машини. Широкий шини з глибоким малюнком протектора підвищують її стійкість.

З кожним роком розширюється географія збуту «Юпітерів» і «Планет». Зараз вони надходять у 27 країн світу. Один із найдавніших і найсолідніших назв торгових партнерів — Болгарія. Багато машин продається в країні Африки і Азії. Ми сподіваємось, що третє покоління «Юпітерів» і «Планет» збільшить список адрес.

Г. ЗАХАРОВ,
кореспондент АПН.

В ІОСИПІВСЬКІЙ СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ ВІЛЬШАНСЬКОГО РАЙОНУ ПОСТІПНО ДБАЮТЬ ПРО ВИПСЬКОВО-ПАГРОТІВНЕ ВИХОВАННЯ ЮНАКІВ ТА ДІВЧАТ, ЗАЙМАЮТЬСЯ ДО ЗАНЯТІЙ ВИПСЬКОВО-ТЕХНІЧНИМИ ВИДАМИ СПОРТУ.

НА ЗНІМКУ: ОФІЦЕР ЗАПАСУ, ВЧИТЕЛЬ В. І. ЛЕБІДЬ ВЕДЕ РОЗМОВУ З ДЕСЯТИКЛАСНИКАМИ ПЕРЕД СКЛАДАННЯМ ЗАЛІКУ З КУЛЬОВОЇ СТІЛЬБИ.

Фото В. ЦУРКАНА.

Спорт

● В КОЛЕКТИВАХ
ФІЗКУЛЬТУРИ
ОЛЕКСАНДРІЙ

ДЕНЬ ЦІКАВИХ СТАРТІВ

УЧНІ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УЧИЛИЩА ПРОВЕЛИ В ПАРКУ «БУДІВЕЛЬНИК» СПОРТИВНІ ЗМАГАННЯ З МОТОСПОРТУ, КУЛЬОВОЇ СТІЛЬБИ. В НИХ ВІЗЯЛИ УЧАСТЬ ЧЛЕНИ СПОРТИВНО-ТЕХНІЧНОГО КЛУБУ ДТСААФ.

Найуспішнішими виявилися заїзди учня четвертого курсу Миколи Меньчука. Направивши найменшу кількість штрафних балів, вклавшись у час (50 секунд), він вийшов на перше місце. Друге місце виборов третьокласник Микола Некрас. Обидва вони виконали норматив третього спортивного розряду.

Непогану підготовку продемонстрували Григорій Скрипник та Іван Туз, які виконали норматив юнацьких спортивних розрядів.

Цікаво проходили в цей день змагання з кульової стрільби. Перші два місця вибороли команди четвертого курсу та І-Г курсу, на третьому — ІІ-В курсу.

В особистому заліку непоганий результат показав М. Ного, І. Рябов, Б. Лямаренко. Серед двох перших були другокласники (ІІ-Ж).

В. СОКОЛОВ,
учень училнища.
М. Олександрій.

Коли в Олександрії мова заходить за лекції фізкультури, які стали орієнтиром для інших, то в числі перших обов'язково називають спортсменів індустріального технікуму.

— Це ж звізди Люба Ручка. Справді, ім'я цієї легкоатлетки за останні два роки стало в області популярним не лише серед спортсменів. Закінчуючи технікум, комсомолка чимало зробила для свого колективу. І стала його гордістю. Вона успішно виступила на спартакіаді УРСР, потім на всесоюзних змаганнях. Вона кожного разу в числі чемпіонів і під час обласних стартів легкоатлетів...

І ось вже тепер, коли Люба закінчила технікум, викладач фізкультури індустріального Галина Стеблінна знову згадує про неї, починаючи перелік своїх вихованців. А потім вже про майстра кататраси Валентину Іванівну, її друзів Наталю Шумську, Віктора Футорянова, Таню Пашенку, Віру Пилипенко...

В міській раді ДСТ «Авангард» теж слова похвали на адресу вихованців індустріального:

— Якщо в місті проходить спартакіада, то останнім часом ще не було такого випадку, щоб з якогось виду спорту вони не вибороли призове місце. А нещодавно їздили на всесоюзну спартакіаду серед технікумів. В командному заліку потрапили до десятки найсильніших. А легкоатлети стали чемпіонами...

І все це, нам здається, починається з того, що в колективі фізкультури Олександрійського індустріального технікуму повсякчас дбають про спортивно-масову роботу. Перший гарт спортсмени

ГОРДІСТЬ ТЕХНІКУМУ

отримують на уроках фізкультури, які теж проходять змістовно і цікаво. Добрим поштовхом для підвищення спортивної майстерності став новий комплекс ППО. Юнаки та дівчата з перших днів навчального року приступили до складання заліків з фізичної та військово-технічної підготовки. 176 комсомольців вже виконали нормативи та вимоги комплексу, останні заліки складають ще 40 юнаків та дівчат.

...Стеблінна переглядає графіки змагань, проведення тренувань в секціях. Вони майже щодня. На трасу виходять 37 велосипедистів, дві групи баскетболістів, волейболістів, стрільців, тенісисти. Громадські тренери та інструктори О. Доценко, В. Бондарев, С. Огуренко тепер вже підводять підсумки своєї роботи в групах.

По-новому планується робота в колективі фізкультури на зимовий сезон. Відбудуться лижні кроси на призи героїв-земляків, не припинятимуть тренувань і велосипедисти, стрільці, тенісисти.

М. ВІНЦЕВИЙ.

особи, які закінчили середню школу.

Люба Іванова з м. Долинської мріє стати юристом. У листі до редакції вона запитала про умови прийому, а також прохає повідомити адреси вузів, що мають юридичні факультети.

Умови прийому на юридичні факультети такі ж, як і до інших вищих навчальних закладів країни. Адреси: м. Харків, вул. Пушкінська, 77, юридичний інститут; м. Київ, вул. Володимирська, 60, КДУ, юридичний факультет; м. Одеса, вул. Петра Великого, 2, ОДУ, юридичний факультет; м. Львів, вул. Університетська, 1, юридичний факультет університету.

Шановна редакція! Дуже прошу допомогти мені. Я навчаюся у Світловодській СШ № 13 у 10 класі. Незабаром мені доведеться вибрати самостійний шлях у житті. Я дуже хочу стати вчителькою, викладати українську мову і літературу. Мрію вчити дітей любові до рідної мови, землі, до народу, щоб кожен знав і любив теорію Т. Шевченка, М. Коцюбинського, М. Рильського, Позідає, Буль-Гаска, адреси педагогічних інститутів, та які екзамени потрібно складати на філологічний факультет — пише нам Тетяна Пашенко з м. Світловодська.

На відділення української мови та літератури філологічного факультету складають такі екзамени: українська мова та література (усно й письмово), історія (усно), іноземна мова (усно). Адреси: м. Київ, вул. Шевченка, 1; м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 66; м. Житомир, вул. К. Маркса, 44; м. Київ, бульвар Тараса Шевченка, 22/24.

Дорога редакція! Після закінчення десятиріччя хочу оволодіти професією диктора радіо або телебачення. Де можна здобути цю професію? — звертається зі запитанням учень 10-го класу Мартинівської СШ Віктор Д.

Спеціальні навчальні заклади, щоб готувати дикторів немає. На телебаченні час від часу влаштовуються конкурси, на яких їх і стають дикторами. Школяри повинні для диктора телебачення — це й приємна зовнішність.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 28 Листопада. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Вогнище». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Солдат Іван Бровкін». (М). 11.45 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 12.20 — «П'ятирічка, рік другий». (Горький). 12.30 — Кінопрограма. Ленінградської студії хронікально-документальних фільмів. (М). 17.00 — «Палігра». (Львів). 17.30 — «Мандрівний фільм-соф». До 250-річчя з дня народження Г. Сковороди. (Харків). 18.10 — «Ленінський університет мільйонів». (М). 18.40 — Спартакіада фінішує. (Кіровоград). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Екран молодих». «Хліборобська слава». Телевізійне свято на честь молодих хліборобів України. (К). 20.45 — «На дозвілля, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Огляд по кошиках племени правління Сікху композиторів». (М). 22.20 — Спортивний щоденник. (М). 22.50 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 16.15 — «Древній Новгород». Навчальна передача з історії. (М). 16.45 — О. С. Грибоєдов. «Горе з розуму». Навчальна передача з літератури. (М). 17.15 — Для школярів. «Всесвітній слідопит». (Ленінград). 17.45 — «Сторінки життя білоруського села». Передача друга. (М). 18.00 — Тележурнал «Партійне життя». (К). 18.30 — Для юнацтва. «Про слова, інкубатор і дещо інше». (Дніпропетровськ). 18.45 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Міжнародна панограма. (М). 19.35 — Художній фільм «Я, слідий». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кінофестиваль, присвячений 50-річчю утворення СРСР. Художній фільм «Здрастуй, це я». 11 серія. (К). 22.35 — Вечірні новини. (К). СЕРЕДА, 29 Листопада. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевіст. (К). 11.15 — Теле-

фільм «Ідк з гримом». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Історія для учнів 9 класу. (К). 12.10 — Телефестиваль художньої самодіяльності обласної республіки, присвячений 50-річчю утворення СРСР. Звітує Чернівецька область. (Чернівці). 16.05 — О. С. Пушкін. «Борис Годунов». Навчальна передача з літератури. (М). 17.15 — «Союз непереможливий». Каракалпакська АРСР. (М). 17.45 — Музичний телефільм «А у нас весілля». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Знайомтесь: лауреати...». (Кіровоград). 18.45 — На запитання телеглядачів відповідає позитивний оглядач газети «Правда» Ю. Жуков. (М). 19.15 — Кольорове телебачення. «Кінематограф Країни Рад». Художній фільм «Велика розплата». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Міжнародна зустріч з футболу на Кубок УЄФА. «Апарати». (Ерван, СРСР). «Кайзер-лаури». (ФРН). (Ерван). 23.00 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «Література і сучасність». (К). 17.45 — «Сторінки життя білоруського села». Передача друга. (М). 18.00 — «За накресленнями ХХІІІ з'їзду КПРС». Тележурнал «Прогрес». (Дніпропетровськ). 18.30 — Кольорове телебачення. «У колі друзів». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (Київ з включенням Кіровограда). 19.30 — «Екран молодих». (Вороніжград). 20.30 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (К). 20.45 — «На дозвілля, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кінокомедія «Батько з примусу». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 3

ОГОЛОШУЄ ДОДАТКОВИЙ НАБІР УЧНІВ
на 1972—1973 навчальний рік

Училище готує кваліфікованих робітників з таких спеціальностей:

електрослюсарі дільниці шахти — машиністи шахтних машин і механізми;
слюсарі-інструментальники;
слюсарі-ремонтники;
слюсарі-автоматники;
продавці продовольчих товарів;
слюсарі-монтажники по обладнанню і металокопструкціях.

До училища приймаються: юнаки та дівчата, котрі мають освіту 8—9—10 класів, демобілізовані з лав Збройних Сил. Строк навчання 10 місяців — 1,5 року. Училище забезпечує стипендію від 23—54 карбованців, гуртожитком інгородних, підручниками і навчальним приладдям, виплачує 33 проценти заробітку в процесі навчання, надбавку за відмінно навчання 25 процентів стипендії, надає відстрочку від призову до закінчення училища. В училищі працює їдальня.

Вступники повинні подати такі документи: заяву, атестат, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження, довідку з місця проживання, характеристику зі школи, 5 фотокарток розміром 3×4 см.

Прийом заяв проводиться в кімнаті № 13. Початок занять в міру комплектування груп. Адреса училища: м. Олександрія, (індекс 317900) Кіровоградської області, пл. Кірова, 18, телефон 37-4-03.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«Молодий комунар»,
орган Кіровоградського
обкома ЦК СМУ,
г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.